

FEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG 8 februari

Läsning

1 Kung 8:1-7, 9-13

Salomo samlade de äldste i Israel, alla huvudmännen för stammarna, Israels barns familjehövdingar, till kung Salomo i Jerusalem för att hämta Herrens förbundsark från Davids stad, det är Sion. Så samlade sig då till kung Salomo alla Israels män under högtiden i månaden Etanim, det är den sjunde månaden. När då alla de äldste i Israel hade kommit till platsen, lyfte prästerna upp arken. Och de hämtade Herrens ark och uppenbarelsetältet dit upp tillsammans med alla heliga föremål som fanns i tältet. Prästerna och leviterna hämtade det dit upp. Och kung Salomo stod framför arken tillsammans med Israels hela menighet, som hade samlats hos honom. Och de offrade där småboskap och fäkreatur i sådan mängd, att de inte kunde överblickas eller räknas. Och prästerna bar in Herrens förbundsark till dess plats i husets kor, i det allraheligaste, till platsen under kerubernas vingar. Ty keruberna bredde ut sina vingar över den plats där arken stod, så att arken och dess stänger upptill täcktes av keruberna. I arken fanns ingenting annat än de två stentavlor som Mose hade lagt ned i den vid Horeb, när Herren slöt förbund med Israels barn, sedan de hade dragit ut ur Egyptens land. Men när prästerna gick ut ur helgedomen, uppfyllde molnskyn Herrens hus, så att prästerna för molnskyns skull inte kunde stå där och göra tjänst. Ty Herrens härlighet uppfyllde Herrens hus. Då sade Salomo: »Herren har sagt att han vill bo i töcknet. Jag har nu byggt ett hus till boning åt dig, berett en plats där du må förbli till evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 132:6-10 (R. 8a)

R. Stå upp, Herre, kom till din viloplats.

Vi hörde om arken i Efrata, vi fann den på Jaars mark.

Låt oss gå in i hans boning låt oss tillbe vid hans fotapall. R.

Stå upp, Herre, kom till din viloplats, du och din heliga ark.

Dina präster skall klä sig i rättfärdighet, och dina fromma skall jubla.

Vi ber dig för din tjänare Davids skull: Visa inte tillbaka din smorde. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 6:53-56

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar hade farit över sjön, kom de till Gennesaret och gick i land där. Så snart de steg ur båten kände folket igen honom och skyndade ut till de sjuka i hela trakten och bar dem på deras bäddar dit där de hörde att han var. Och i alla byar och städer och gårdar som han kom till lade man de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev botade.

TISDAG 9 februari

Läsning

1 Kung 8:22–23, 27–30

Salomo trädde fram inför Herrens altare i närvaro av Israels hela församling och lyfte upp sina händer mot himmelen och sade: »Herre, Israels Gud, ingen gud är dig lik, uppe i himmelen eller nere på jorden, du som håller förbund och bevarar nåd mot dina tjänare, när de vandrar inför dig av allt sitt hjärta. Men kan då Gud verkligen bo på jorden? Himlarna och himlarnas himmel rymmer dig ju inte. Hur mycket mindre då detta hus som jag har byggt! Men vänd dig ändå till din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud, så att du hör på det rop och den bön som din tjänare nu uppsänder till dig och låter dina ögon natt och dag vara öppna och vända mot detta hus – den plats om vilken du har sagt: 'Mitt namn skall vara där' – så att du också hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats. Ja, hör på den åkallan som din tjänare och ditt folk Israel uppsänder, vända mot denna plats. Må du höra den och låta den komma upp till himmelen, där du bor. Och när du hör, så må du förlåta.«

Responsoriepsalm

Ps 84:3–5, 10–11 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar, min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar: dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus, de lovar dig ständigt.
Gud, se till vår sköld, akta på din smordes ansikte. R.

Ty en dag i dina gårdar är bättre än tusen andra, jag vill hellre vakta dörren i min Guds hus än vistas i de gudlösas hyddor. R.

Halleluja

Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd, Herre, och förunna mig din undervisning.

Evangelium

Mark 7:1–13

Vid den tiden hade fariseerna och några skriftlärda kommit från Jerusalem. De samlades kring Jesus, och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig. Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna, och när de kommer från torget, äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar. Därför frågade fariseerna och de skriftlärda honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?» Han svarade: »Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud.* Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.« Och han sade: »Det är just det rätta – att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla! Mose sade: *Visa aktning för din far och din mor* och: *Den som smädar sin far eller sin mor skall dö.* Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: 'Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det gör jag till korban' (det vill säga tempelgåva), då kan ni inte låta honom göra något för sin far eller mor. Så sätter ni Guds ord ur kraft genom de regler som ni har ärvt och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.«

ASKONSDAGEN 10 februari

Första läsningen

Joel 2:12-18

Nu må ni vända om till mig av allt ert hjärta, säger Herren, med fasta och gråt och klagan. Ja, riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till Herren, er Gud, ty nådig och barmhärtig är han, tålmodig och stor i mildhet, och sådan att han ångrar det onda. Kanske vänder han om och ångrar sig och lämnar kvar efter sig någon välsignelse, till spisoffer och drickoffer åt Herren, er Gud. Stöt i basun på Sion, pålys en helig fasta, utlys en högtidsförsamling. Församla folket, pålys en helig sammankomst, kalla samman de gamla, församla de små barnen, också dem som ännu diar vid bröstet. Brudgummen må komma ur sin kammare och bruden ur sitt gemak. Mellan förhuset och altaret må prästerna, Herrens tjänare, hålla klagogråt och säga: »Herre, skona ditt folk, och låt inte din arvedel bli till vanära, till ett ordspråk bland hedningarna. Varför skulle man få säga bland folken: 'Var är nu deras Gud?' »

Så upptändes då Herren till nitälskan för sitt land, och han förbarmade sig över sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-6a, 12-14, 17 (R. 3a)

R. Gud, var mig nådig i din godhet *eller*: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet, utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina överträdelser, och min synd är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte, och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning, och uppehåll mig med villighetens ande.
Herre, öppna mina läppar, så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Om responsoriepsalmen sjunges se *Cecilia* nr. 640

Andra läsningen

2 Kor 5:20 – 6:2

Jag är Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.

Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: *När stunden var inne bönhörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig.* Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Lovsång

Jfr Ps 95:8

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG EFTER ASKONSDAGEN 11 februari

Läsning

5 Mos 30:15–20

Mose talade till folket och sade: »Se, jag förelägger dig i dag livet och vad gott är, döden och vad ont är, då jag nu i dag befäller dig att älska Herren, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och förordningar, för att du må leva och föröka dig och för att Herren, din Gud, må välsigna dig i det land dit du nu kommer för att ta det i besittning. Men om ditt hjärta vänder sig bort och du inte vill höra, om du låter förföra dig, så att du tillber andra gudar och tjänar dem, så förkunnar jag för er i dag att ni förvisso skall förgås. Ni skall då inte länge leva i det land dit du nu drar över Jordan för att komma och ta det i besittning. Jag tar i dag himmel och jord till vittnen mot er, att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Så må du då välja livet, för att du och dina efterkommande må leva genom att du älskar Herren, din Gud, och hör hans röst och håller dig till honom. Ty detta betyder för dig liv och lång levnad, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att ge dem.«

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd och går syndares väg eller sitter där hädare sitter utan har sin lust i Herrens lag och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär frukt i sin tid och vars löv inte vissnar: allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa: de är som agnar som vinden för bort.

Ty Herren känner de rättfärdigas väg, men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Matt 4:17

V. Omvänd er, säger Herren, ty himmelriket är nära.

Evangelium

Luk 9:22-25

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

Och han sade till alla: »Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men får betala med att mista sig själv?«

FREDAG EFTER ASKONSDAGEN 12 februari

Läsning

Jes 58:1-9a

Så säger Herren Gud:

Ropa med full hals, utan återhållsamhet. Häv upp din röst som en basun och förkunna för mitt folk deras överträdelse, för Jakobs hus deras synder. Vål söker de mig dag ut och dag in och vill ha kunskap om mina vägar. Som om de var ett folk som övade rättfärdighet och inte övergav sin Guds rätt, så frågar de mig om rättfärdighetens lagar och vill att Gud skall komma till dem: »Vad tjänar det till att vi fastar, när du inte ser det, att vi späker oss, när du inte märker det?« Men se, på era fastedagar sköter ni era sysslor, och alla era arbetare driver ni bara på. Och se, ni håller er fasta med kiv och split, med hugg och slag av gudlösa nävar. Ni håller inte mer fasta på sådant sätt att ni kan göra er röst hörd i höjden. Skulle detta vara en fasta sådan som jag vill ha? Skulle detta vara en rätt späkningsdag? Att man hänger med huvudet som ett sävstrå och sätter sig i säck och aska, vill du kalla sådant att hålla fasta, att fira en dag till Herrens behag? Nej, detta är den fasta som jag vill ha: att ni lossar orättfärdiga bojor och löser okets band, att ni ger de förtryckta fria och krossar sönder alla ok, ja, att du bryter ditt bröd åt den hungrige och skaffar de fattiga och husvilla husrum, att du klär den nakne, var du ser honom, och ej drar dig undan för den som är ditt kött och blod. Då skall ljus bryta fram för dig som en morgonrodnad, och dina sår skall läkas med hast, och din rätt skall då gå framför dig och Herrens härlighet följa dina spår. Då skall Herren svara, när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: »Se här är jag.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3-6a, 18-19 (R. jfr 19b)

R. Ett förkrossat hjärta skall du inte förakta.

Gud, var mig nådig i din godhet, utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder, mina överträdelser är alltid inför mig. Mot dig allena har jag syndat och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Ty du har inte behag till offer, då skulle jag ge dig sådana; du har inte lust till brännoffer. Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Am 5:14

V. Sök vad gott är, och inte vad ont är, för att ni må leva. Då skall Herren vara med er.

Evangelium

Matt 9:14–15

Vid den tiden kom Johannes lärjungar fram till Jesus och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta.«

LÖRDAG EFTER ASKONSDAGEN 13 februari

Läsning

Jes 58:9b-14

Så säger Herren:

Om hos dig inte får finnas någon som pålägger ok
och pekar finger och talar vad fördärvligt är,
om du delar med dig av din nödtorft åt den hungrige
och mättar den som är i betryck,
då skall ljus gå upp för dig i mörkret,
och din natt skall bli lik middagens sken.
Och Herren skall ständigt leda dig.
Han skall mätta dig mitt i ödemarken
och ge styrka åt benen i din kropp.
Och du skall vara lik en vattenrik trädgård
och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.
Och dina avkomlingar skall bygga upp de gamla ruinerna,
du skall åter upprätta grundvalar från forntida slakten,
och du skall kallas »han som murar igen revor«,
»han som återställer stigar, så att man kan bo i landet«.
Om du är varsam med din fot på sabbaten,
så att du inte på min heliga dag utför dina sysslor,
om du kallar sabbaten din lust
och Herrens helgdag en äredag,
ja, om du ärar den, så att du inte går dina egna vägar
eller sköter dina sysslor eller talar tomma ord,
då skall du finna din lust i Herren,
och jag skall föra dig fram över landets höjder
och ge dig till näring din fader Jakobs arvedel.
Ja, så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 86:1–6 (R. 11a)

R. Visa mig, Herre, din väg, jag vill vandra i din sanning.

Herre, vänd ditt öra till mig och svara mig, ty jag är fattig och förtryckt.
Skydda mig, min Gud, ty jag är dig trogen, rädda din tjänare som förtröstar på dig. R.

Herre, var mig nådig, ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp, ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande, stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop, och ge akt på mina böner. R.

Lovsång

Jfr Hes 33:11

V. Jag har ingen lust till den ogudaktiges död, säger Herren, utan till att han vänder om från sin väg och får leva.

Evangelium

Luk 5:27–32

Vid den tiden fick Jesus se en tullindrivare vid namn Levi sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Levi lämnade allt och steg upp och följde honom.

Levi gav en fest för Jesus i sitt hus, och där var en mängd tullindrivare och andra, som låg till bords med dem. Men fariseerna och särskilt de skriftlärdade bland dem blev förargade och sade till hans lärjungar: »Hur kan ni äta och dricka tillsammans med tullindrivare och syndare?« Jesus svarade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare.«

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN 14 februari

Första läsningen

5 Mos 26:4-10

Mose talade till folket och sade: »När du frambär det första du skördar av markens gröda skall prästen ta emot din korg och ställa den framför Herrens, din Guds, altare. Inför Herren, din Gud, skall du sedan säga: 'Min fader var en nödställd aramé, som flyttade ner till Egypten med en liten skara människor. Där bodde de och blev ett stort, starkt och talrikt folk. Men egypterna behandlade oss illa, förtryckte oss och tvingade oss till tungt arbete. Då åkallade vi Herren, våra fäders Gud, och Herren hörde våra rop och såg hur vi förtrycktes, plågades och led. Herren förde oss ut ur Egypten med stark hand och lyftad arm, med fruktansvärd makt, med tecken och under. Han lät oss komma hit och gav oss detta land, ett land som flödar av mjölk och honung. Och nu kommer jag med det första av skörden från den mark som du, Herre, har gett mig.' »

Responsoriepsalm

Ps 91:1-2, 10-15 (R. jfr 15b)

R. Herre, var med mig i nöden.

Den som bor i den Högstes skydd och vilar i den Väldiges skugga,
han säger: »Herren är min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på.« R.

Inget ont skall drabba dig, ingen olycka komma nära ditt hus.
Han skall befalla sina änglar att skydda dig var du än går. R.

De bär dig på sina händer, så att du inte stöter foten mot någon sten.
Över lejon och ormar går du fram, du trampar på vilddjur och drakar. R.

Han håller fast vid mig, och jag räddar honom, jag skyddar honom, ty han känner mitt namn. Han åkallar mig, och jag svarar honom, jag är med honom i nöden, jag befriar honom och ger honom ära. R.

Om respensoriepsalmen sjunges se *Cecilia* nr. 659

Andra läsningen

Rom 10:8-13

Vad säger skriften? *Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta* – det vill säga trons ord, det som vi förkunnar. Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning. Skriften säger ju: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam*. Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom. Ty *var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad*.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Luk 4:1-13

Vid den tiden återvände Jesus från Jordan uppfylld av helig ande, och ledd av Anden var han fyrtio dagar ute i öknen, där han sattes på prov av djävulen. Under hela denna tid åt han ingenting, och när den var slut blev han hungrig. Då sade djävulen till honom: »Om du är Guds son, så befall stenen där att bli bröd.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Människan skall inte leva bara av bröd*.«

Djävulen förde honom högt upp och lät honom i ett ögonblick se alla riken i världen och sade till honom: »Jag skall ge dig all denna makt och härlighet, ty den har lagts i mina händer och jag kan ge den åt vem jag vill. Om du tillber mig skall allt detta bli ditt.« Jesus svarade: »Det står skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka*.«

Djävulen förde honom till Jerusalem och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: »Om du är Guds son, så kasta dig ner härifrån. Det står ju skrivet: *Han skall befälla sina änglar att skydda dig, och: De skall bära dig på sina händer, så att du inte stöter foten mot någon sten*.« Men Jesus svarade: »Det heter: *Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov*.« När djävulen hade prövat honom på alla sätt lämnade han honom för en tid.